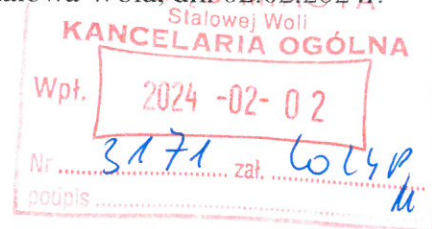

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY NR 2
DLA OSÓB Z ZABURZENIAMI PSYCHICZNYMI
37-450 Stalowa Wola
ul. Melchiora Wańkowicza 72/2
NIP 8652557201, REGON 180799012
tel./fax 15 844 00 64

ŚDS2.033.03.2024

Stalowa Wola, dn. 02.02.2024r.

Pan Lucjusz Nadbereźny
Prezydent Miasta
Stalowej Woli

Wykonując obowiązek wynikający z § 25 ust. 1-4 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 09 grudnia 2010r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy (tj. Dz. U. z 2020r., poz. 249) Dyrektor Środowiskowego Domu Samopomocy Nr 2 Dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi w Stalowej Woli w załączeniu przesyła sprawozdanie z działalności Domu za rok budżetowy 2023.

Jednocześnie nadmieniam, że sprawozdanie zostało przesłane do Wydziału Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie.

Z poważaniem

DYREKTOR
Środowiskowego Domu Samopomocy Nr 2
w Stalowej Woli
.....
Małgorzata Słodki
(Dyrektor ŚDS Nr 2)

W załączeniu:

Sprawozdanie z działalności Środowiskowego Domu Samopomocy Nr 2 Dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi w Stalowej Woli za 2023r.

Otrzymują:

- 1) Adresat
- 2) A/a

**SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
ŚRODOWISKOWEGO DOMU
SAMOPOMOCY
NR 2 DLA OSÓB Z ZABURZENIAMI
PSYCHICZNYMI
W STALOWEJ WOLI
ZA 2023r.**

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY NR 2
DLA OSÓB Z ZABURZENIAMI PSYCHICZNYMI
37-450 Stalowa Wola
ul. Melchiora Wańkowicza 72/2
NIP 8652557201, REGON 180799012
tel./fax 15 844 00 64

Stalowa Wola, dn. 02.02.2024r.

1. FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKOWEGO DOMU SAMOPOMOCY NR 2 DLA OSÓB Z ZABURZENIAMI PSYCHICZNYMI W STALOWEJ WOLI

INFORMACJE OGÓLNE

Sprawozdanie za rok budżetowy 2023 zostało opracowane przez Dyrektora Środowiskowego Domu Samopomocy Nr 2 Dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi w Stalowej Woli, zwanym w dalszej części ŚDS Nr 2, na podstawie wytycznych § 25 ust 1-4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2010r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy (tj. Dz. U. z 2020r. poz. 249). Dodatkowo dokument opracowano na podstawie Planu Pracy na 2023r., Programu Działalności dla Typu A, B i C oraz osób z niepełnosprawnością sprzężoną, pisemnych informacji od pracowników zespołu wspierająco - aktywizującego na temat form i efektów prowadzonej działalności usługowej w zakresie indywidualnych i grupowych treningów.

Celem ogólnym ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli jest zgodnie z ustawą o pomocy społecznej, świadczenie usług w ramach indywidualnych i zespołowych treningów samoobsługi i treningów umiejętności społecznych polegających na nauce, rozwijaniu lub podtrzymywaniu umiejętności w zakresie czynności dnia codziennego i funkcjonowania w życiu społecznym bez konieczności stosowania instytucjonalnych form opieki całodobowej. Ponadto organizacja szeroko rozumianego oparcia społecznego dla osób dorosłych z zaburzeniami psychicznymi i ich rodzin, zapobieganie izolacji społecznej i dyskryminacji, podnoszenie jakości ich życia oraz szeroko pojęta integracja ze społeczeństwem.

Ze względu na zróżnicowaną niepełnosprawność uczestników oraz potrzeby mieszkańców Stalowej Woli ośrodek jest placówką typu A, B i C. W 2023r. z usług ośrodka skorzystało w ramach:

- typu A (dla osób przewlekłe psychicznie chorych) - 7 osób;
- typu B (dla osób z niepełnosprawnością intelektualną) – 22 osoby;
- typu C (dla osób wykazujących inne przewlekłe zaburzenia czynności psychicznych) – 11 osób.

Dodatkowo świadczone usługi na rzecz 8 osób z niepełnosprawnością sprzężoną oraz 1 osoby z spektrum autyzmu.

Wśród uczestników zajęć 18 osób prowadziło jednoosobowe gospodarstwo natomiast pozostałe 22 osoby wspólne gospodarstwo, w tym 18 kobiet oraz 22 mężczyzn w wieku od 33 lat do 89 lat. Łącznie z usług Domu w 2023r. skorzystało 40 osób.

ŚDS nr 2 w Stalowej Woli świadczył usługi od poniedziałku do piątku, w godzinach od 7.⁰⁰ do 15.⁰⁰, w tym przez co najmniej 6 godzin prowadzone były zajęcia z uczestnikami. Pozostały czas przeznaczony był na przygotowanie pracowników do zajęć, uzupełnianie dokumentacji indywidualnej i zbiorczej, świadczenie usług transportowych i opieki w trakcie dowozu i odwozu, pomoc i opiekę w dotarciu do przystanków miejskiej komunikacji samochodowej, czynności porządkowe, zebrania zespołu wspierająco – aktywizującego, i inne. Zajęcia prowadzone były zarówno w formie indywidualnej jak i grupowej, w ośrodku jak i poza nim. Ośrodek w 2023r. wykorzystał 15 dni roboczych, w trakcie których nie świadczył usług na rzecz uczestników. O przerwie informowane były instytucje nadrzędne, to jest: Prezydent Miasta Stalowej Woli oraz Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu

Wojewódzkiego w Rzeszowie. Terminy przerw, w dniach: 02 maj 2023r., 09 czerwiec 2023r., od 17 lipca 2023r. do 28 lipca 2023r. oraz od 27 grudnia 2023r. do 29 grudnia 2023r. zostały ustalone w porozumieniu z uczestnikami i opiekunami oraz pracownikami.

W ramach działalności ŚDS-u w 2023r. funkcjonował samorząd uczestników, społeczność ośrodka oraz zespół wspierająco - aktywizujący. W 2023r. samorząd, w składzie czterech uczestników, łącznie obradował tylko 9 razy. Było to spowodowane rotacją w zatrudnieniu pracowników odpowiadających za zebrania. Samorząd pod okiem psychologa, terapeuty a następnie pracownika socjalnego zgłaszał pomysły na organizację czasu wolnego w ŚDS Nr 2, realizację kalendarza imprez kulturalnych, pomagał w planowaniu i organizacji imprez i zajęć, aktywizował uczestników do regularnego brania udziału w zajęciach i życiu ośrodka, świadczył pomoc w aklimatyzacji nowo przyjętych uczestników jak również zapoznawał z organizacją i zasadami funkcjonowania placówki.

Zebrania społeczności prowadził Dyrektor ŚDS nr 2, jeden raz wyznaczony pracownik ośrodka. W trakcie zebrań poruszane były wszystkie ważne kwestie z punktu widzenia funkcjonowania ośrodka, takie jak: zapoznanie z nowym pracownikiem bądź uczestnikiem, uzgadnianie przerw w zajęciach, informowanie o braku możliwości świadczenia usług transportowych z powodu braku kierowcy lub wyjazdu na imprezę integracyjną, omawianie różnego rodzaju imprez, potrzeby uczestników i ich problemy, aktywizowanie uczestników do zajęć, kształtowanie pozytywnych zachowań, zaznajamianie z przyjętym planem pracy i sprawozdaniem, realizacją kalendarza imprez kulturalnych, czytanie protokołów z zebrań samorządu i wiele innych. Dyrektor zorganizował łącznie 34 spotkań z społecznością ośrodka. Każde spotkanie było zaprotokołowane i podpisane.

W ośrodku aktywnie funkcjonował również zespół wspierająco – aktywizujący, który odpowiadał za opracowanie indywidualnego planu postępowania wspierająco – aktywizującego, jego modyfikację, ocenę efektów, reagowanie w sytuacjach problemowych, szeroko pojętą współpracę, itp. W trakcie omawianego roku zespół spotkał się 35 razy.

W 2023 roku, w ramach kalendarza imprez kulturalnych zrealizowano wycieczki krajoznawcze, wyjazdy rekreacyjne i integracyjne, wyjścia na spacer, organizowano w formie zabawowej, sportowej oraz relaksacyjnej wypoczynek w ogrodzie, uczestniczono w Mszach Św. i modlitwach (różaniec, droga krzyżowa, wypominki), obchodzono urodziny uczestników, zachęcano uczestników do udziału w wydarzeniami rangi lokalnej. Dom w okresie wakacyjnym umożliwiał uczestnikom dostęp do atrakcji na świeżym powietrzu, propagował zdrowy styl życia, ruch, spacer, dostęp do dóbr kultury a także możliwości wypoczynku przy wykorzystaniu dostępnej infrastruktury okolicznych miejscowości jak również własnego ogrodu. Do najważniejszych wydarzeń należały:

MIESIĄC	WYDARZENIE
Luty	- „Walentynki” – wewnętrzna impreza (dyskoteka, poczęstunek) - XV Przegląd Twórczości Artystycznej Osób Niepełnosprawnych „Świat nas woła”
Marzec	- wewnętrzne obchody Dnia Kobiet i Mężczyzn - Powitanie wiosny - Wyjazd do kina Sokół w Nisku na seans pt. „ Serce Dębu”

Kwiecień	- Śniadanie Wielkanocne w ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli
Maj	- Pielgrzymka do Kałkowa - Wyjazd do Rudnika nad Sanem do Centrum Wikliniarstwa - Marsz Godności Osób z Niepełnosprawnościami - Wyjazd nad zalew Podwolina
Czerwiec	- Spotkanie integracyjne w Lipsku i Lubaczowie „Roztoczańskie lato” - Powitanie lata w Bojanowie - VIII Konkurs Filmowy edycja „Boso przez świat” Środowiskowych Domów Samopomocy w Spiach
Lipiec	- Piknik Żeglarski VIII Przegląd Piosenki Żeglarskiej Osób Niepełnosprawnych - IX Świętojańskie Śpiewania Środowiskowych Domów Samopomocy w Dębicy - Wycieczka do Łodzi
Sierpień	- Wyjazd do Kochan - Wyjazd do Muzeum Regionalnego w Stalowej Woli - Wyjazd do Koziej Górki - Spotkanie z Alpakami - Wyjście na grilla – Błonia Nadszańskie - Warsztaty z Papieru Czerpanego „Pachnące Wspomnienia” - Wyjazd do Parku Zimnej Wody w Stalowej Woli - Wyjście do Miejskiej Biblioteki Publicznej im. M. Wańkowicza w Stalowej Woli
Wrzesień	- XIX Przegląd Twórczości Artystycznej Środowiskowych Domów Samopomocy Województwa Podkarpackiego w Tarnobrzegu - Wycieczka Warszawa – Wilanów - Udział w XXII Spartakiadzie Sportowej Środowiskowych Domów Samopomocy Województwa Podkarpackiego w Nowym Żmigrodzie - Piknik dla rodziców i opiekunów w ŚDS - Wyjście na grzybobranie i zbieranie jagód
Październik	- Bal Halloween impreza integracyjna dla 8 śds - Udział w Koncercie Jubileuszowym w ŚDS w Knapach „Radość najpiękniejszych lat”
Listopad	- Obchody Dnia Pracownika Socjalnego - „Magiczny Bal Andrzejkowy”- zabawa Andrzejkowa w ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli
Grudzień	- Kulig „Osada Madejówka “ w Obojni - Uroczyste spotkanie opłatkowe - Jasełka - Mikołajki w ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli - II Twórcze Warsztaty Integracyjne Osób z Niepełnosprawnością Sprzężoną i Autyzmem w Tarnobrzegu - wystawa prac świątecznych (online)

Dyrektor ŚDS Nr 2 w omawianym okresie doposażył pracownie w nowy sprzęt, w tym do sali aktywności ruchowej zakupiono parawan, nowe piłki, taśmy, języki, obciążniki na nogi jak również naprawie i konserwacji został poddany sprzęt do rehabilitacji. Do pracowni gospodarstwa domowego zakupiono nowe garnki, kubki, miski, deski, chochle. Ponadto zakupiono do ogrodu nowe ławki, narzędzia, odzież ochronną dla uczestników. Pracownia artystyczno – pedagogiczna otrzymała nowe stoły oraz stroje do dramatoterapii zaś pracownia rękodzielniczo – rzemieślnicza dwa pirografy. Dwie pracownie otrzymały wyposażenie (mozaika - patyczki) do pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną. Do całego ośrodka zakupiono firany i ceraty.

Kadra ośrodka uczestniczyła w wymaganych rozporządzeniem jak również zgodnie z zapotrzebowaniem szkoleniach, min. „Podstawowe zabiegi resuscytacyjne oraz postępowanie w sytuacjach szczególnych”, „Szkolenie dla pracowników socjalnych i opiekunów dotyczące opieki i pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną”, „Trening umiejętności komunikacyjnych z wykorzystaniem alternatywnych i wspomagających sposobów porozumiewania się”, „Trening umiejętności społecznych”, „Muzykoterapia w podejściu eklektycznym”, „Sposoby radzenia sobie z negatywnymi skutkami długoterminowej pracy w obszarze pomocy społecznej”, „Warsztaty papieru czerpanego”, „Podstawy pielęgnacji osoby chorej i niepełnosprawnej”.

Dla uczestników zorganizowano warsztaty z papieru czerpanego oraz muzykoterapii.

W 2023 roku wprowadzono nowy wzór Indywidualnego Planu Postępowania Wspierająco – Aktywizującego oraz półrocznej oceny realizacji IPPWA. Zmieniona została również formuła planu pracy celem jeszcze większej spójności i przejrzystości dokumentacji indywidualnej i zbiorczej.

Od marca 2023 roku ośrodek dzięki dofinansowaniu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz Gminy Stalowa Wola zyskał nowy samochód do świadczenia usług transportowych na rzecz niesamodzielnych uczestników ośrodka wsparcia. Samochód jest w pełni przystosowany do przewozu osób na wózkach inwalidzkich. Z stałych usług transportowych skorzystało 26 uczestników zajęć.

Bardzo ważną kwestią było pozyskanie środków w ramach zadań własnych Gminy na opracowanie dokumentacji projektowej oraz złożenie zapotrzebowania do Wydziału Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego na rozbudowę budynku Środowiskowego Domu Samopomocy Nr 2 Dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi dla osób z chorobą otępienną oraz dodatkowych 6 miejsc.

2. FORMY I EFEKTY PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI

ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli w trakcie roku świadczył usługi w ramach indywidualnych i zespołowych treningów samoobsługi oraz treningów umiejętności społecznych, które polegały przede wszystkim na nauce, rozwijaniu i podtrzymywaniu umiejętności w zakresie czynności dnia codziennego oraz funkcjonowania w życiu społecznym. Usługi świadczone były na pracowni artystyczno – pedagogicznej, rękodzielniczo – rzemieślniczej, gospodarstwa domowego, ogrodniczej, sali aktywności ruchowej, pokojach do poradnictwa psychologicznego i socjalnego, pokoju wyciszenia, w następujących formach:

Trening funkcjonowania w codziennym życiu, w tym: trening dbałości o wygląd zewnętrzny, trening dbania o higienę osobistą, trening kulinarny, trening umiejętności praktycznych, trening gospodarowania własnymi środkami finansowymi

1) trening dbałości o wygląd zewnętrzny i dbania o higienę osobistą

Podczas treningu uczestnicy nabywali, rozwijali i utrwalali czynności w zakresie utrzymania higieny całego ciała oraz estetycznego wyglądu zewnętrznego. Podczas indywidualnego bądź grupowego treningu przypomniano o bezwzględnej konieczności systematycznego mycia rąk (po skorzystaniu z toalety, przed posiłkiem, itp.) oraz całego ciała (kąpiele). Uświadamiano o konieczności doboru ubrań adekwatnie do pory roku, okoliczności oraz warunków atmosferycznych poprzez wskazówki i instruktaż terapeuty. Nabyte w ośrodku umiejętności uczestnicy utrwalali w domu poprzez systematyczne mycie rąk i całego ciała, zmianę bielizny i odzieży wierzchniej. Kształowane umiejętności były sprawdzane w trakcie rozmów, pogadanek i poddawane półrocznej ocenie. W celu wypracowania umiejętności dbania o higienę i wygląd współpracowano z rodzinami uczestników oraz opiekunami prawnymi i faktycznymi. Dodatkowo kształowano nawyk systematycznego dbania o higienę, w tym golenie, mycie zębów, czyszczenie i obcinanie paznokci, strzyżenie, malowanie i farbowanie włosów. Kształowano samopomoc wśród uczestników, w tym w zakresie golenia zarostu, strzyżenia włosów maszynką i nożyczkami, malowania włosów, suszenia suszarką, obcinania i malowania paznokci. Uczestnikom niesamodzielnym zapewniono możliwość korzystania z prysznicza w ośrodku, prania, suszenia i prasowania ubrań. Ogromnym wsparciem w zakresie dbałości o wygląd zewnętrzny uczestników były organizowane wyjazdy do sklepów, w tym z odzieżą używaną i wymiana starych, schodzonych ubrań na nowe lub wyglądające jak nowe. Wpłynęło to na lepsze samopoczucie uczestników, korzystny odbiór przez otoczenie oraz wzór do naśladowania przez inne osoby. Jednak trening dbałości o wygląd zewnętrzny i higieny to praca ciągła i systematyczna.

Uczestnikom z niepełnosprawnością sprzężoną bądź fizyczną oraz innymi występującymi ograniczeniami świadczone pomoc i opiekę w osobie opiekuna bądź terapeuty w czynnościach z zakresu higieny i dbałości o wygląd zewnętrzny. Asystowano uczestnikowi w toalecie, w łazience pod prysznicem, szatni, busie, przy obiedzie. Pomagano wypracować umiejętność mycia rąk, ubierania, rozbierania, mycia całego ciała, używania środków higienicznych, estetycznego spożywania posiłków, racjonalnego używania środków (ręczników i papieru toaletowego), uczono spuszczenia wody po skorzystaniu z toalety, utrzymania porządku i czystości, opuszczania deski sedesowej, odkręcania i zakręcania wody, korzystania z podajników na ręczniki, papier i mydło, itp.

2) trening kulinarny

Realizowany był codziennie na pracowni gospodarstwa domowego, sporadycznie na pracowni artystyczno - pedagogicznej. Wszystkie założone w planie pracy na 2023r tematy zostały zrealizowane. W zależności od posiadanych możliwości (psychofizycznych predyspozycji uczestnika) miał na celu naukę, stymulowanie, podtrzymywanie, kształtowanie bądź rozwijanie umiejętności związanych z czynnościami wykonywanymi w gospodarstwie domowym. Realizowano tematy związane z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy na pracowni gospodarstwa domowego, jadalni i zmywalni, zdrowego i racjonalnego odżywiania, sporządzania listy zakupów, umiejętnego korzystania z przepisu książki kucharskiej, strony

internetowej bądź czasopisma, planowania zakupów (lista zakupów) i robienia zakupów w sklepie osiedlowym, zasadami savoir-vivre, przechowywania żywności i jej obróbki (krojenie, szatkowanie, obieranie). W ramach zajęć i treningów kulinarnych uczestnicy mieli możliwość nauki i ćwiczenia umiejętności takich jak: parzenie herbaty, kawy, przygotowywania kakao, kompotu, a także gotowania, pieczenia i przyrządzania potraw mniej lub bardziej złożonych (różnego rodzaju zup, drugich dań, w tym jednogarnkowych, mącznych, mięsnych oraz pizzy, tostów, sałatki, lepienia uszek, pierogów, pieczenia ciast, przygotowania deserów, pieczenia chleba itp.). Uczono również grillowania w ogrodzie: pieczenia kiełbasek, ziemniaków.

Trening odbywał się poprzez zajęcia praktyczne, instruktaż, pogadanki, rozmowy, przeglądanie przepisów w czasopismach kobiecych, książkach kucharskich, omawianie przepisów, sporządzanie list zakupów, zakupy w sklepie, oglądanie stron internetowych poświęconych gotowaniu, itp.

Uczestnicy z niepełnosprawnością sprzężoną nabywali umiejętność przygotowania kanapki od smarowania chleba margaryną/masłem, po nałożenie sera, wędliny, warzyw. Uczyli się obróbki warzyw poprzez krojenie. W związku z znacznymi ograniczeniami, dysfunkcjami i brakiem samodzielności, osobom z niepełnosprawnością sprzężoną w głównej mierze świadczona była pomoc i opieka a najczęściej ciągła asysta terapeuty w trakcie realizowanych zajęć.

3) trening umiejętności praktycznych

Trening umiejętności praktycznych na pracowni gospodarstwa domowego, w pralni i zmywalni był realizowany codziennie. Jego celem była nauka, stymulowanie, podtrzymywanie, kształtowanie i rozwijanie umiejętności praktycznych związanych z funkcjonowaniem w życiu codziennym, w gospodarstwie domowym i w ośrodku. Tematy zajęć obejmowały naukę segregacji odpadów, przestrzegania zasad BHP, obsługi wszelkich urządzeń, typu: blender, mikser, płyta indukcyjna, piekarnik elektryczny, toster, gofrownica, wypiekacz do chleba, wypażarka do naczyń, kuchenka mikrofalowa, pralka automatyczna, suszarka, żelazko. nauka wieszania prania Dodatkowo nauki prania z zastosowaniem detergentów, prasowania, sprzątania oraz pielęgnacji roślin i utrzymania ogrodu pod nieobecność terapeuty z pracowni ogrodniczej.

Uczestnicy z niepełnosprawnością sprzężoną nabywali umiejętność czyszczenia sztućców, polerowania, ścierania w obrębie pozycji ciała ewentualnie odnoszenia naczyń po posiłku, posługiwania się prostymi przyborami kuchennymi, np. obieraczka oraz sztućcami. W związku z znacznymi ograniczeniami, dysfunkcjami i brakiem samodzielności, osobom z niepełnosprawnością sprzężoną w głównej mierze świadczona była pomoc i opieka a najczęściej ciągła asysta terapeuty w trakcie realizowanych zajęć.

Na pracowni artystyczno – pedagogicznej treningi umiejętności praktycznych obejmowały: naukę drobnych reperacji i napraw w asyście terapeuty, takich jak przyszywanie guzika, cerowanie odzieży. Dodatkowo instruktor terapii zajęciowej podejmował naukę szycia ręcznego i na maszynie, dbania o rośliny w pracowni i ogrodzie, naukę obsługi sprzętu RTV i AGD, w tym radia, telewizora, czajnika elektrycznego, płyty kuchennej, piekarnika, kuchenki mikrofalowej.

Na pracowni rękodzielniczo – rzemieślniczej trening realizowany był w celu nauki oraz podtrzymywania posiadanych umiejętności uczestnika w zakresie obsługi prostych narzędzi, tj. papier ścierny, piła ręczna, śrubokręty, obcęgi, itp. oraz obsługi sprzętów elektrycznych (wyrzynarka stołowa, wiertarka, szlifierka, maszyna do szycia, itp.). Uczestnicy trenowali umiejętność usuwania drobnych usterek np. ręczne szycie, rozdarcia, klejenie obuwia, krzesła, montaż zawieszek. W trakcie treningów uczestnicy poznawali oraz utrwalali zasady (BHP) bezpiecznego posługiwania się sprzętami będącymi na wyposażeniu pracowni. Trening prowadzony był codziennie oraz w sytuacji wystąpienia potrzeby w formie zajęć praktycznych, instruktażu stanowiskowego. Dostosowany był do możliwości psychofizycznych danej osoby.

Na pracowni ogrodniczej uczono, podtrzymywano bądź doskonalono umiejętności posługiwania się elektronarzędziami takimi jak: szlifierka kąтова, szlifierka oscylacyjna, piła spalinowa, piła elektryczna, wyrzynarka ręczna, wyrzynarka wolnostojąca, wiertarka, wkrętarka oraz sprzętami ogrodniczymi tj.: kosiarka spalinowa, dmuchawa elektryczna, rozdrabniacz do gałęzi, podkaszarka elektryczna. Trening obejmował również naukę, podtrzymywanie lub doskonalenie umiejętności posługiwania się narzędziami ręcznymi: młotek, dłuta, śrubokręty, pistolety do klejenia, itp. oraz małym sprzętem ogrodniczym: grabie, motyka, łopata, sekator, itp. Duży nacisk kładziony był na nabywanie przez uczestników samodzielności i utrwalaniu zdobytych umiejętności poprzez powtarzanie czynności. Dodatkowo terapeuta na pracowni ogrodniczej uczył osoby wykonywanie bieżących napraw, montażu zakupionego sprzętu, wykonywanie ozdób świątecznych z użyciem elektronarzędzi. Dodatkowo przez cały sezon letni uczestnicy pod okiem terapeuty nabywali bądź doskonalili umiejętność podlewania roślin (węzłem ogrodowym oraz konewką), plewienie, nawożenie roślin, sadzenie, przesadzania, grabienia liści, przycinania krzewów, uprawy warzyw w szklarni ogrodowej oraz na grządkach, komponowania roślin na grządkach i w donicach, zbierania nasion. W pracowni tej przebywa stała grupa uczestników, którzy z uwagi na fizyczne możliwości, predyspozycje, zainteresowania jest w stanie zrealizować założone cele i przepracować tematykę zawartą w planie pracy.

Trening porządkowy realizowany był na wszystkich pracowniach poprzez zajęcia praktyczne i instruktaż stanowiskowy, ale również pogadanki, rozmowy, oglądanie programów dostępnych w Internecie. Uczestnik, na miarę swoich możliwości, sam lub z pomocą terapeuty/instruktor, dobierał odpowiednie środki czystości (płyn do podłóg, płyn do szyb i ścierania kurzu), detergenty do prania oraz narzędzia (proszek, kapsułki, płyn, miotła, mop, ścierka, gąbka) i dbał o porządek i czystość w pracowni i otoczeniu poprzez wykonywanie czynności takich jak: zmiatanie, ścieranie stołów, ścieranie kurzu, mycie okien, podłóg, wynoszenie i segregacja śmieci, mycie zlewu i szafek, płytek itp. Trening porządkowy odbywał się codziennie po skończonych zajęciach i po obiedzie, poprzez uporządkowanie miejsca pracy i zajęć.

W ramach treningu umiejętności praktycznych prowadzony był również trening komputerowy. Jego celem było nabywanie, rozwijanie i podtrzymywanie umiejętności podstawowej obsługi sprzętu komputerowego, w tym również drukarek, tabletu, pendriva, kserokopiarki, korzystania z multimediów, nauka korzystania z podstawowych programów komputerowych (edycja tekstu/otwieranie dokumentów/zapisywanie). Uczestnik miał możliwość poznania budowy i działania komputera oraz innych urządzeń oraz podstawowych

programów potrzebnych min. do redagowania pism. Praca oparta była na realizacji zajęć przy stanowisku komputerowym w formie indywidualnej.

Treningi umiejętności praktycznych w formie zajęć instruktażowych, warsztatowych, pogadanek realizowane były indywidualnie i grupowo z wykorzystaniem wyposażenia ośrodka, w tym w sprzęt RTV i AGD, komputerowy, sprzęt ogrodniczy, narzędzia, itp. Treningom przyświecał cel w postaci osiągnięcia przez uczestnika maksymalnej samodzielności w życiu codziennym poprzez doskonalenie dokładności i skupienia uwagi na wykonywanych czynnościach, doskonalenie umiejętności posługiwania się prostymi i bardziej złożonymi narzędziami w zależności od indywidualnych możliwości, kształtowanie sprawności manualnych, kreowanie nawyków estetycznego wykonywania swojej pracy, rozwijanie wyobraźni uczestnika, zdolności kreatywnego myślenia, mobilizowanie do systematyczności, rozwijanie poczucia sprawności i umiejętności celowego działania, kształtowanie odpowiedzialności za powierzone zadanie, rozróżnianie elementów oraz ich dobór, dostosowania pracy i zadań do tempa grupy, wykorzystywanie zdobytej wiedzy w gospodarstwie domowym, rozumienie i przestrzeganie zasad BHP w pracowni.

4) trening gospodarowania własnymi środkami finansowymi

Trening gospodarowania własnymi środkami finansowymi prowadzony był w formie indywidualnej lub grupowej. Miał na celu naukę, stymulowanie, podtrzymywanie bądź kształtowanie czynności związanych z umiejętnością gospodarowania własnymi środkami finansowymi. Trening polegał na nabywaniu umiejętności w zakresie racjonalnego i prawidłowego gospodarowania własnymi środkami finansowymi, rozpoznawania nominałów pieniężnych i wartości pieniądza, naukę umiejętnego i oszczędnego planowania wydatków domowych, robienia zakupów z listą produktów, naukę podstawowych pojęć ekonomicznych, kontynuację nauki sposobów oszczędnego gospodarowania własnymi środkami finansowym, np. przez porównywanie cen w różnych sklepach, z dostępnych ulotek, zakładanie aplikacji na telefon.

Trening realizowany był w formie warsztatów, wykładów, wyjazdów na zakupy do sklepów samoobsługowych, odzieżowych, spożywczych, marketów budowlanych oraz sklepów z tanią odzieżą, pogadanek, gier i programów edukacyjnych. Do treningów wykorzystano zasoby ośrodka, w tym bus, gry z nominałami, program komputerowy, internet itp.

Trening prowadzony na pracowniach: artystyczno – pedagogicznej, gospodarstwa domowego, ogrodniczej oraz przez pracownika socjalnego. Dawał możliwość w mniejszym lub większym stopniu oraz w zależności od predyspozycji intelektualnych uczestnika poznać nominały, orientować się w cenach: produktów spożywczych, odzieżowych, budowlanych, we własnych dochodach, miesięcznych wydatkach związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego. W ramach wyjazdów do różnego rodzaju sklepów weryfikował umiejętności uczestników pod kątem wydatkowania środków, znajomości nominałów, orientowania się w cenach, promocjach, planowania wydatków domowych, robienia zakupów z listą, lub bez, akceptowanych przez otoczenie zachowań jak również diagnozy występujących podczas zakupów problemów. W szczególności uczestnicy upodabali sobie zakupy w sklepach z tanią odzieżą, dzięki którym poprawiali własną ocenę, inwestowali w atrakcyjny wygląd, wydatkowali niewielkie środki, organizowali samopomoc kupując odzież innym uczestnikom.

W zakresie pracy z osobami z sprzężoną polegała ona przede wszystkim na pomocy w zrobieniu zakupów, opiece lub asyście w trakcie zakupów, nauce nominałów.

Trening umiejętności interpersonalnych i rozwiązywania problemów, w tym: kształtowanie pozytywnych relacji uczestnika z osobami bliskimi, sąsiadami, i innymi osobami w czasie zakupów, w środkach komunikacji publicznej, w urzędach, w instytucjach kultury

Trening prowadzony był zarówno indywidualnie jak i grupowo przez psychologa i cały zespół wspierająco – aktywizujący, w tym również Dyrektora. Poprzez rozmowy, pogadanki, zebrania społeczności i samorządu, treningi grupowe jak również inne formy oddziaływania zespół kształtował wśród uczestników poczucie przynależności do grupy, umiejętności współpracy i współdziałania w grupie, poczucia odpowiedzialności za powierzone zadanie, przestrzegania podstawowych zasad w niej obowiązujących, rozwijał poczucie własnej wartości, budował wzrost samooceny. Dodatkowo kształtował wśród uczestników wypowiadanie własnego zdania bez lęku wobec odmiennego zdania innych, pewności siebie oraz otwartości i chęci działania. Pracownicy mobilizowali, uczyli, kształtowali oraz zachęcali do odpowiedniego zachowania w instytucjach publicznych, kulturowych takich jak np.: sklep, przystanek autobusowy, autobus, biblioteka, kino, restauracja, w tym do używania odpowiednich zwrotów grzecznościowych. Wpajali dobre nawyki współżycia w grupie, w środowisku lokalnym, rodzinie.

W treningu tym kładziono szczególną uwagę na możliwości i ograniczenia każdego z uczestników przekładając to później na szacunek, rozumienie potrzeb i ograniczeń innych uczestników. Pomimo dużej różnorodności pod względem niepełnosprawności i wieku uczestników, zauważyć można, że na wysokim poziomie utrzymuje się empatia, samopomoc, tolerancja. W sytuacji pojawienia się problemów występuje bardzo szybka reakcja zwrotna w zakresie poprawności współżycia w grupie, w tym szacunku.

Trening umiejętności spędzania wolnego czasu, w tym: rozwijanie zainteresowań literaturą, audycjami radiowymi czy telewizyjnymi, rozwijanie zainteresowań Internetem, udział w spotkaniach towarzyskich i kulturalnych

Trening umiejętności spędzania wolnego czasu realizowany był przez cały zespół wspierająco – aktywizujący na wszystkich pracowniach w formie zajęć indywidualnych i grupowych z równoczesnym wykorzystaniem zasobów ośrodka, takich jak sprzęt RTV, internet, sprzęt grający i muzyczny, płyty, w tym do karaoke, sprzęt komputerowy, bardzo duży zasób książek, zapewnienie dostępu do prasy kolorowej, gier planszowych, stołowych, ogrodu, dostęp do rozszerzonego pakietu programów telewizyjnych, audycji radiowych. Poza ośrodkiem trening realizowany był min. w bibliotece, kinie, muzeum. Ponadto w ośrodku organizowane były dla uczestników mikołajki, spotkanie oplatkowe, śniadanie wielkanocne, urodziny uczestników i wiele innych.

Celem głównym treningu było podtrzymywanie, nabywanie i kształtowanie zdolności aktywnego spędzania czasu wolnego, rozwijanie zainteresowań, w tym czytelniczych, muzycznych, sportowych, religijnych, ogrodniczych, artystycznych. W trakcie gier i zajęć zespołowych zwracano uwagę na rozwój kompetencji społecznych, min. doskonalenie umiejętności komunikacyjnych, pracy zespołowej, integracji, nauki rozwiązywania konfliktów

oraz poznanie zasad fair-play. W zajęciach indywidualnych pierwszoplanową rolę odgrywał stosowny dobór programów do zainteresowań uczestników.

W ramach treningu umiejętności spędzania czasu wolnego realizowano następujące tematy: czytanie i przeglądanie prasy lokalnej, kolorowej, rozwój zainteresowań literaturą poprzez czytanie książek, poradników, wyjścia do biblioteki, rozwój zainteresowań z zakresu robótek ręcznych, oglądanie programów informacyjnych, śniadaniowych, lokalnych, sportowych, kulinarnych oraz innych programów telewizyjnych dostosowanych do zainteresowań, np. rozrywkowych (milionerzy, koło fortuny, itp.) rozwój zainteresowań muzyką (poważną, relaksacyjną, disco polo, religijną, itp.), słuchanie audycji radiowych, w szczególności o tematyce religijnej, gry zespołowe i edukacyjne: szachy, warcaby, chińczyk, memory, scrabble, puzzle, bule, badminton, bilard, itd., krzyżówki, rebusy, układanie kolorowych patyczków, wykonywanie prostych prac plastycznych np.: kolorowanki antystresowe, wyjazdy do muzeum celem zwiedzania wystaw stałych oraz uczestniczenie w organizowanych warsztatach. Dodatkowo zrealizowano wyjście do kina, wyjazdy rekreacyjne, wypoczynkowe, integracyjne, w lecie promowano wypoczynek na świeżym powietrzu, i wiele innych.

Trening umiejętności spędzania czasu wolnego był ukierunkowany na wyrobienie nawyku aktywnego spędzania czasu wolnego przez uczestników zarówno w ośrodku, w domu oraz poza nim. Dostosowany był do potrzeb oraz możliwości uczestników. Dzięki temu część osób sama potrafi zorganizować swój czas wolny, adekwatnie do zainteresowań, potrzeb oraz umiejętności.

Wszystkie wyżej wymienione oddziaływania były skierowane również do osób z niepełnosprawnością sprzężoną.

Poradnictwo psychologiczne

Psycholog w roku 2023 swoje działania kierował przede wszystkim do uczestników zajęć śds, ale także do rodzin, opiekunów, bliskich podopiecznych oraz przedstawicieli innych ośrodków i instytucji świadczących pracę na rzecz osób z niepełnosprawnościami tutejszego ośrodka. Współpracował z zespołem wspierająco-aktywizującym. Czuwał nad respektowaniem potrzeb uczestników emocjonalnych, społecznych i poznawczych przez pozostałych pracowników ŚDS. Współorganizował i uczestniczył w ważnych wydarzeniach związanych z funkcjonowaniem Domu.

Działania wspierające uczestników śds prowadzone były indywidualnie lub grupowo, miały charakter bezpośrednich rozmów, poradnictwa, psychoedukacji, ćwiczeń, treningów, opieki elastycznie dostosowanych do bieżących potrzeb podopiecznych.

Psycholog dokonywał diagnozy stanu psychicznego, emocjonalnego, zdrowia fizycznego oraz poziomu funkcjonowania intelektualnego uczestników. Wydawał opinie, zaświadczenia - w razie potrzeb.

Celem poradnictwa było zidentyfikowanie problemu i odnalezienie rozwiązania, kształtowanie poczucia samodzielności, wiary we własne możliwości, zwiększenie motywacji do działania, zwiększenie poczucia własnej wartości, kształtowanie samoakceptacji, pogłębianie samopoznania z uwzględnieniem potrzeb i obrazu siebie, umiejętne kierowanie swoimi emocjami, znalezienie sposobów radzenia sobie ze stresem, lękiem, depresją, sytuacją trudną.

Celem psychoedukacji i **treningu poznawczego** było edukowanie uczestników w kontekście choroby, jej przyczyn, objawów, sytuacji kryzysowych, kształtowanie umiejętności radzenia sobie z chorobą oraz świadomych postaw wobec własnego zdrowia, poszerzanie wiedzy ogólnej, poszerzanie zainteresowań, podtrzymywanie i rozwijanie umiejętności indywidualnych uczestników w tym terapia kognitywna, reminiscencyjna, walidacyjna (ćwiczenia pamięci, rozwijanie myślenia abstrakcyjno - pojęciowego, konkretno-sytuacyjnego, rozwijanie umiejętności naśladownictwa, rozwijanie i poprawa koncentracji uwagi, spostrzegawczości, kształtowanie percepcji słuchowej, wzrokowej, dotykowej oraz doskonalenie procesów myślowych analizy, syntezy i porównywania, wdrażanie do umiejętności rozróżniania i selekcjonowania bodźców, kształtowanie prawidłowej koordynacji wzrokowo – słuchowo – ruchowej itp.).

Tematy realizowano w zależności od potrzeb i możliwości uczestnika. W tym celu prowadzono warsztaty, rozmowy, udzielano informacji i odpowiedzi na pytania, omawiano, dookreślano z wykorzystaniem zasobów, takich jak: pomoce naukowe, dydaktyczne, książki, czasopisma, ćwiczenia, filmy edukacyjne, pomoce terapeutyczne (klocki, patyki, itd.).

W ramach psychoedukacji podjęto następujące tematy: odpowiedzialność w leczeniu i stosowaniu leków, ich wpływ na zdrowie i samopoczucie. Zapoznano uczestników ze specyfiką niektórych chorób psychicznych. Do tego poruszano różne kwestie związane z psychologią np. psychosomatyka, nastroj, chandra, leczenie holistyczne, zdrowie emocjonalne, itp. Odbiorcami tych zajęć były osoby sprawne intelektualnie, lub z niewielkim deficytem tych funkcji, które zgłaszały chęć poszerzenia wiedzy na dany temat lub wymagały uświadomienia potrzeby systematycznej farmakoterapii.

Trening umiejętności poznawczych skierowany był zwłaszcza do osób wymagających indywidualnego podejścia, często z niepełnosprawnością sprzężoną, i takich które nie potrafią pracować w grupie. W zajęciach indywidualnych skupiono się na podtrzymywaniu i rozwijaniu umiejętności poznawczych, które mają istotny wpływ na funkcjonowanie uczestników. Stosowano metody tak, aby uwzględniały możliwości, potrzeby i ich ograniczenia. Trenowano umiejętności poznawcze takie jak: pamięć, uwagę, spostrzeganie, myślenie, język, koordynację wzrokowo-ruchowo-słuchową, czytanie, liczenie, pisanie itd.

Poradnictwo psychologiczne realizowane było według potrzeb uczestników lub na prośbę rodziców, opiekunów czy terapeutów. W poradnictwie psychologicznym wspierano uczestników w zaistniałych sytuacjach trudnych, konfliktach czy kryzysowych. Na bieżąco monitorowano ich stan zdrowia i samopoczucia. Pracowano z uczestnikami, których należało motywować do działania, do aktywnego i częstszego udziału w zajęciach, do utrzymania porządku w miejscu zamieszkania, do odpowiedzialności w kwestii podejmowanych decyzji, itd. Powyższe działania realizowane były również we współpracy z zespołem wspierająco-aktywizującym. Dzięki temu udało się pomóc w rozwiązaniu wielu problemów takich jak np. zdrowotnych, mieszkaniowych uczestników zajęć, co bezpośrednio przełożyło się na ich poprawę poziomu funkcjonowania psychicznego i społecznego. Poświęcenie uczestnikom bezpośredniej uwagi, skupienie się na ich indywidualnych potrzebach, potencjałe wpłynęło na zwiększenie ich poczucia własnej wartości, dało im poczucie bycia ważnym, zauważanym, docenianym, również w większym lub mniejszym stopniu zwiększało to ich motywację i chęć do działania i współpracy.

Dodatkowo w 2023r. psycholog realizował **trening umiejętności społecznych, w tym kształtował motywację do akceptowanych przez otoczenie zachowań, kształtował nawyki celowej aktywności, trening zachowań społecznych.**

Celem treningu umiejętności społecznych była nauka, podtrzymanie lub rozwijanie zdolności radzenia sobie z wieloma sytuacjami społecznymi, nauka, podtrzymywanie lub rozwijanie pożądaných i wartościowych zachowań społecznych, eliminowanie zachowań nieakceptowanych, stymulowanie umiejętności empatycznych, monitorowanie własnych zachowań ekspresyjnych i umiejętności dopasowywania ich do kontekstu sytuacyjnego, reguł społecznych i informacji o stanie emocjonalnym, redukowanie lęku społecznego oraz budowanie pozytywnej samooceny, otwarcie się na sytuacje społeczne, na możliwość uczestniczenia w nich, wpływanie na nie lub ich modyfikowanie.

Psycholog w ramach treningów, pogadanek, scenek oraz w oparciu o książki, filmy, internet przy jednoczesnym wykorzystaniu zasobów ośrodka, zrealizował następujące tematy:

- komunikacja, w tym: umiejętność słuchania, rozpoczynania, prowadzenia i kończenia rozmowy, zadawanie pytań, wyrażanie prośb, zbieranie informacji, udzielanie informacji zwrotnych, wydawanie poleceń, prowadzenie dyskusji, negocjowanie i przekonywanie innych,
- rozróżnienie komunikacji werbalnej i niewerbalnej,
- zasady zdrowej komunikacji,
- rozumienie, analizowanie, rozpoznawanie, radzenie sobie z uczuciami pozytywnymi i negatywnymi, radzenie sobie z konfliktami, emocjami, stresem,
- umiejętność rozwiązywania konkretnych problemów interpersonalnych i sterowania sytuacjami społecznymi (agresja, asertywność, ugodowość itp.),
- radzenia sobie ze stresem,
- tolerancja i rozumienie ograniczeń innych osób, asertywność i empatia, pozytywna samoocena, szacunek, życzliwość, współpraca, mówienie o swoich oczekiwaniach, prośbach i uczuciach,
- relacje międzyludzkie i trudności w relacjach,
- zachowania prospołeczne - empatia,
- zasady i normy obowiązujące w ramach regulaminu ośrodka oraz zasady higieny i bezpieczeństwa,
- używanie form i zwrotów grzecznościowych,
- rozmowa o pracę,
- profilaktyka zdrowia, uzależnienia,
- inne tematy w ramach potrzeb i zainteresowań grupy.

Trening prowadzony był średnio raz na tydzień w formie grupowej. Uczestnicy chętnie w nim brali udział i wykazywali się wszelką gamą ciekawych z punktu widzenia psychologa zachowań. Jeżeli dany uczestnik wymagał większej uwagi w ramach realizacji tego treningu, pracowano z nim indywidualnie. Można stwierdzić, że prowadzony trening umiejętności społecznych wpłynął pozytywnie na uczestników. Pozwolił w mniejszym lub większym stopniu zwiększyć ich umiejętności w radzeniu sobie w różnych sytuacjach społecznych, interpersonalnych. Wpłynął na ich zwiększoną umiejętność rozpoznawania własnych emocji i innych osób a następnie bardziej adekwatnego reagowania w sytuacjach społecznych.

Trening umiejętności komunikacyjnych, w tym z wykorzystaniem alternatywnych i wspomagających sposobów porozumiewania się, w przypadku osób z problemami w komunikacji werbalnej

Trening umiejętności komunikacyjnych prowadzony był indywidualnie i dostosowywany do potrzeb i możliwości konkretnego uczestnika.

Celem głównym prowadzonego treningu było wspieranie osób mających trudności w werbalnym porozumiewaniu się, budowanie: tożsamości osoby niemówiącej, jej poczucia autonomii, wartości, niezależności, wpływu na swoje życie, znalezienie takiej formy komunikacji, w tym alternatywnej lub wspomagającej, która stanie się dla osoby niemówiącej jej sposobem na porozumiewanie się z otoczeniem.

Stosowanymi metodami w pracy z osobami mającymi problemy w komunikacji werbalnej były:

- komunikacja wspomagająca - symbole, znaki, gesty które pomagają rozumieć język i coraz lepiej go używać, wspomagając tym samym proces nabywania, podtrzymywania mowy. Najczęściej stosowanymi były gesty, które używane równocześnie z mową wzmacniały komunikaty słowne,

- komunikacja alternatywna - systemy znaków graficznych: piktogramy lub inne wynikające z indywidualnych potrzeb uczestnika.

W treningach wykorzystywano tablety, programy komputerowe, karty pracy, piktogramy, ćwiczenia aparatu mowy, książki komunikacyjne, tablice z oznaczeniem dnia, miesiąca, pory roku, itp. wynikające z potrzeb i możliwości uczestników. Pracę nad komunikacją kontynuowano podczas realizacji innych treningów. Stosując ćwiczenia usprawniające narządy artykulacyjne, likwidowano trudności w ekspresji językowej, stymulowano umiejętności nawiązywania i podtrzymywania rozmowy wykorzystując scenki komunikacyjne, motywowano uczestników do komunikowania własnych potrzeb poprzez zadawanie im różnorodnych pytań.

Można stwierdzić, że prowadzony trening umiejętności komunikacyjnych wpłynął pozytywnie na uczestników. Pozwolił w mniejszym lub większym stopniu zwiększyć ich umiejętności komunikacyjne. Natomiast konieczna jest ciągła praca nad przełamywaniem barier w stosunku technicznych rozwiązań, np. komputer, tablet.

Pomoc w załatwianiu spraw urzędowych

Pomoc w załatwianiu spraw urzędowych świadczona była przez 2 pracowników socjalnych. Polegała przede wszystkim na załatwieniu wszystkich zgłaszanych przez uczestników spraw lub przez zespół wspierająco – aktywizujący. Na tym polu współpracowano również z dyrektorem, kierownikami i pracownikami socjalnymi z MOPS. Informowano uczestników o dostępnych formach pomocy, w tym: usługowej, materialnej, rzeczowej, żywnościowej, prawnej, administracyjnej. Podejmowano działania mające na celu uzyskanie przez uczestników dostępnych form pomocy. Dodatkowo świadczone opiekę, towarzyszone uczestnikowi w trakcie załatwiania spraw, wypełniano lub pomagano wypełnić i zebrać dokumenty, świadczone usługi transportowe do różnych instytucji publicznych, współpracowano z instytucjami i urzędami (Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej, Urzędem Miasta, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, Polskim Czerwonym Krzyżem,

Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, Zakładem Administracji Budynków, Powiatowym Zespołem ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności, itp.).

W 2023r. pomoc przy załatwianiu spraw urzędowych polegała w szczególności na podejmowaniu działań zmierzających do uzyskania pomocy materialnej, rzeczowej, żywnościowej, usługowej z MOPS w Stalowej Woli (przedłużanie pobytu i gorących posiłków, kierowanie do ośrodka, otrzymywanie zasiłków stałych, celowych). Dzięki pomocy pracownika socjalnego uczestnicy otrzymali pomoc w formie zasiłków stałych oraz celowych z przeznaczeniem na: zakup leków, zakup odzieży i obuwia zimowego, pomocy żywnościowej w formie bloczków na posiłki czy też skorzystania z programu: „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”, przeprowadzenie dezynsekcji mieszkania, zakup biletów miesięcznych celem dotarcia do ośrodka i z powrotem do miejsca zamieszkania. We współpracy z Zakładem Administracji Budynków w Stalowej Woli udało się u jednej uczestniczki rozłożyć na raty zaległości czynszowe. Dodatkowo 5 uczestników otrzymało pomoc przy skompletowaniu, wypełnianiu i dostarczeniu dokumentacji do celów orzecznictwa w PZd/sOoN oraz otrzymania zasiłków pielęgnacyjnych, rent socjalnych i inwalidzkich. Ponadto dwoje uczestników uzyskało pomoc w wypełnieniu i dostarczeniu dokumentów do PCPR celem możliwości skorzystania w 2024r z dofinansowania do wyjazdu na turnus rehabilitacyjny. Złożono również wnioski na dwie wycieczki do Wadowic i Inwałdu oraz Kielc w ramach dofinansowanie z PFRON sportu, turystyki i rekreacji w 2024r. Ponadto uczestnicy byli dowożeni do ZUS, przychodni, ambulatorium w celu otrzymania zaświadczeń, kart informacyjnych niezbędnych do ubiegania się o świadczenia. Współpraca z Urzędem Miasta polegała na pomocy w uzyskaniu mieszkania komunalnego dla uczestniczki z zasobów lokalowych. Dzięki wsparciu, które min. polegało na pisemnym uzasadnieniu przez dyrektora ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli potrzeby przydziału lokalu mieszkalnego osoba uzyskała przydział. Dodatkowo dyrektor pomagał osobie w umeblowaniu mieszkania. Celem otrzymania pomocy żywnościowej dla 6 uczestników pracownik socjalny współpracował z Polskim Komitetem Pomocy Społecznej. Pomoc polegała na uzyskaniu pomocy (złożenie wniosku, wybranie bloczków), wybraniu żywności i przewiezienia ośrodkowym środkiem transportu.

Jeden z pracowników socjalnych był odpowiedzialny za współpracę z Stalowowolskim Centrum Usług Wspólnych. W związku z tym, że SCUW jest centralnym zamawiającym, każdy zakup wymaga procedury zgodnej z Ustawą prawo zamówień publicznych. Wiąże się to z oszacowaniem ceny przynajmniej u dwóch oferentów, wypełnieniem i złożeniem wniosku o zakup. W praktyce oznacza to realizację usług na rzecz uczestników, zgodnych z rozporządzeniem za wcześniejszym przygotowaniem dokumentacji przetargowej. Dzięki pracy pracownika socjalnego uczestnicy skorzystali z wszystkich ujętych w planie zamówień publicznych dostaw i usług..

Pomoc osobom z niepełnosprawnością sprzężoną polegała przede wszystkim na współpracy z rodziną i opiekunami w celu wzajemnego uzupełnienia w kontynuacji świadczeń: w tym pobytu i gorącego posiłku, świadczenia usług transportowych i opieki w trakcie wizyt lekarskich (w szczególności na rzecz osób z problemami w komunikacji werbalnej i niewerbalnej) pomocą w regulowaniu odpłatności, zebraniu dokumentacji medycznej na komisję lekarską i wiele innych działań.

Pomoc w dostępie do niezbędnych świadczeń zdrowotnych, w tym uzgadnianie i pilnowanie terminów wizyt u lekarza, pomoc w zakupie leków, pomoc w dotarciu do jednostek ochrony zdrowia

Pomoc w dostępie do niezbędnych świadczeń zdrowotnych była realizowana przez pracowników socjalnych. Polegała na uzgadnianiu i pilnowaniu terminów wizyt u lekarza i systematycznego przyjmowania leków, rejestrowaniu uczestnika na wizyty lub teleporadę, dowóz uczestnika pojazdem służbowym do przychodni, w szczególności psychiatrycznej i ogólnej, opiekę w trakcie wizyty u lekarza jak również pomoc w komunikacji z lekarzem w sytuacji braku porozumiewania się werbalnego uczestnika, pomoc w zakupie leków, wskazywanie najtańszej apteki, pomoc w zmianie lekarza prowadzącego, pomoc w uzyskaniu dokumentów na potrzeby orzecznictwa, wyjazdu na turnus, uzyskaniu świadczenia pielęgnacyjnego, świadczenia z tytułu niepełnosprawności (tzw. 500+). Dodatkowo pomoc polegała na: nawiązywaniu kontaktu z lekarzem rodzinnym, psychiatrą bądź neurologiem, dermatologiem, onkologiem, diabetologiem, nefrologiem, podologiem, obserwacji pod kątem dekompensacji, farmakoterapii. W sytuacji nagłego pogorszenia zdrowia, w tym napadów padaczki wzywano pogotowie ratunkowe lub kontaktowano się z rodziną. Fizjoterapeuta dokonywał pomiarów ciśnienia.

Zamierzonym efektem świadczonych działań było kompleksowe świadczenie usług w kierunku utrzymania lub poprawy stanu zdrowia i funkcjonowania psychofizycznego uczestnika, stabilizacji, zapewnienie bezpieczeństwa, itp.

Praca socjalna, poradnictwo socjalne, współpraca z rodziną

Celem prowadzonej pracy socjalnej było doprowadzenie uczestnika do w miarę możliwości samodzielnego funkcjonowania w środowisku domowym, lokalnym i społecznym, zabezpieczenie jego potrzeb egzystencjalnych, orientowanie się uczestnika w lokalizacji różnego rodzaju instytucji, oraz rodzaju udzielanej pomocy, świadomość możliwości zwrócenia się o pomoc, poprawa sytuacji materialno – bytowej uczestnika jak również zapewnienie korzystania z wszystkich dostępnych usług ośrodka.

Efektem realizowanej pracy socjalnej było uzyskanie konkretnej pomocy przez uczestnika. Ponadto pracownicy socjalni świadczyli w zależności od potrzeb: niezbędną opiekę nad uczestnikami, w tym szczególnie z niepełnosprawnością sprzężoną, prowadzili indywidualne rozmowy, poradnictwo, współpracowali z zespołem wspierająco – aktywizującym w celu realizacji założeń wynikających z IPPWA, dokonywali ocen i diagnozy sytuacji materialno – bytowej uczestnika, organizowali wszechstronną pomoc, na posiedzeniach zespołu zgłaszali i omawiali występujące problemy, szukali i proponowali konkretne rozwiązania trudnych sytuacji, zastępowali pracowników w trakcie ich nieobecności, brali udział w ważnych wydarzeniach związanych z funkcjonowaniem ŚDS oraz realizacją kalendarza imprez, w trakcie dowozu świadczona była niezbędna opieka, w tym przy wsiadaniu i wysiadaniu z pojazdu, regularnie utrzymywano kontakt z wszelkimi instytucjami pomocowymi, dzięki czemu na bieżąco rozwiązywano trudne i kryzysowe sytuacje uczestników ośrodka, angażowano uczestników we wspólne działania pomocowe na rzecz innych uczestników. Regularnie dokumentowany był pobyt uczestnika w ośrodku jak również korzystanie z gorącego posiłku przyznanego w ramach zadania własnego gminy. Uczestnicy

sukcesywnie korzystali z poradnictwa socjalnego. Praca socjalna najczęściej świadczona była w postaci indywidualnej opieki, pomocy lub wsparcia.

Zapewnienie niezbędnej opieki

Niezbędna opieka świadczona była na rzecz wszystkich uczestników zarówno w ośrodku jak i poza nim. Jej rodzaj i intensywność zależała od stopnia niepełnosprawności, dysfunkcji i potrzeb uczestnika. W ośrodku opieka świadczona była w postaci pomocy przy rozbieraniu, ubieraniu, korzystania z toalety, przemieszczaniu się po ośrodku, podania posiłku, karmienia, odniesienia naczyń, pomocy w czynnościach pielęgnacyjnych, np. myciu, oraz asysty przy wykonywaniu różnego rodzaju czynności. Poza ośrodkiem obejmowała opiekę w trakcie dowozu i odwozu po zajęciach, dotarciu do przystanku autobusowego, pomocy przy wsiadaniu do busa i wysiadaniu, w trakcie wszelkich wyjść i wyjazdów związanych z realizacją treningów, kalendarza imprez kulturalnych, dotarciu do jednostek ochrony zdrowia, instytucji, urzędów.

Opieka nad uczestnikiem to również reagowanie w sytuacjach kryzysowych, pogorszenia stanu psychicznego lub fizycznego, kreowanie wśród uczestników idei samopomocy w celu wzajemnej pomocy i akceptacji, kontakt z lekarzami w razie nagłego pogorszenia zdrowia, monitorowanie i obserwowanie stanu psychofizycznego, monitorowanie postępów dotyczących udziału w treningach w szczególności w zakresie higieny osobistej i dbałości o wygląd zewnętrzny oraz porządek w gospodarstwie domowym, edukację prozdrowotną oraz utrzymanie uczestnika w miarę jak najlepszej kondycji fizycznej.

1/3 uczestników zajęć ŚDS nr 2 wymaga stałej opieki W szczególności są to osoby z niepełnosprawnością sprzężoną, niepełnosprawnością fizyczną, chorobą Alzheimera i Parkinsona. Wymagają oni ciągłej i całościowej opieki, od usług transportowych, pomocy i opieki w trakcie korzystania z toalety, podania posiłku, karmienia, pomocy przy rozbieraniu z odzieży wierzchniej oraz jej ubierania, pomocy przy przemieszczaniu się na terenie ośrodka, pomocy po pomoc i opiekę celem dotarcia do jednostek ochrony zdrowia, instytucji pomocowych, umówienia na wizytę lekarską, pomoc w zakupie leków i żywności. W sytuacji osób z demencją dodatkową formą opieki jest ciągłe skupienie uwagi na tych osobach, aby samowolnie nie opuściły ośrodka, nie wzięły do buzi niepożądanego i niebezpiecznego przedmiotu. Dodatkowo z każdym rokiem średnia wieku uczestników wzrasta

Każdy uczestnik posiada pracownika pierwszego kontaktu, którego zadaniem jest utrzymywanie stałego kontaktu z uczestnikiem i jego rodziną, w tym reagowanie w sytuacji nieobecności uczestnika na zajęciach, zgłaszanie zespołowi wspierająco – aktywizującemu istotnych problemów, np. zdrowotnych, pomoc w rozwiązywaniu problematycznych spraw, prowadzenie dokumentacji indywidualnej uczestnika.

Kształtowano również idee samopomocy wśród uczestników, np. poprzez pomoc w przemieszczaniu się osobom na wózku inwalidzkim, w czynnościach samoobsługowych, itp.

Terapia ruchowa, w tym zajęcia sportowe, turystyka i rekreacja.

W 2023 roku terapia ruchowa odbywała się od poniedziałku do piątku w godzinach od 8:00 do 12:00. W trakcie ich trwania uczestnicy wykonywali szereg ćwiczeń dostosowanych do określonych dysfunkcji oraz ich możliwości psychofizycznych. Dzięki prowadzonej rehabilitacji kształtowano motorykę i koordynację ruchową, spowalniano

i minimalizowano skutki przewlekłych schorzeń powodujących niepełnosprawność oraz poprawiano ogólną sprawność fizyczną uczestników. Terapia dobierana była indywidualnie dla każdego uczestnika, min. poprzez ćwiczenia w odciążeniu poprawiające zakres ruchomości w stawach, ćwiczenia samo-wspomagane na urządzeniu Terapii Master, naukę czynności lokomocji z wykorzystaniem między innymi toru do nauki chodzenia, ćwiczenia sprawności manualnej przy stole do ćwiczeń manualnych oraz ćwiczenia na sprzętach takich jak bieżnia, rowery stacjonarne, orbitrek, stepper, atlas, rotor ręczny i nożny. Prowadzona była również gimnastyka ogólnie usprawniająca, w tym ćwiczenia czynne i czynne z oporem z zastosowaniem taśm thera-band, ciężarków i piłek, gimnastyka grupowa, korekcyjna i zajęcia taneczne (zumba). Prowadzono również indywidualną terapię w tym masażu klasycznym i mechanicznym za pomocą pistoletu do masażu, ćwiczenia czynno-bierne oraz światłolecznictwo lampą biopton. W okresie letnim zajęcia prowadzone były również w ogrodzie i były to rozmaite gry i zabawy ruchowe oraz ćwiczenia ogólnie usprawniające na matach. Raz w tygodniu (w czwartki) zajęcia odbywały się na hali sportowej MOSiR, gdzie uczestnicy nabywali umiejętności gier zespołowych, przygotowywali się do spartakiady, poprawiali ogólną kondycję fizyczną. Uczestnicy brali udział w projekcie, w ramach którego skorzystali z sesji w komorze normo-barycznej (każdy uczestnik skorzystał z 4 sesji) oraz masażu i terapii manualnej (każdy uczestnik skorzystał z 5 sesji). Łącznie w projekcie, który realizowany był od sierpnia do grudnia 2023r. skorzystało 21 uczestników.

Terapia ruchowa w szczególności adresowana była do uczestników z niepełnosprawnością ruchową i sprzężoną. Efektem rocznej rehabilitacji było w szczególności przystosowanie do możliwie lepszego funkcjonowania, poruszania i radzenia z uciążliwymi skutkami długotrwałej choroby. Między innymi zredukowano napięcia mięśniowe, przykurcze, wzmacniano siłę mięśniową, zmniejszono dolegliwości bólowe, dążono do ogólnego odprężenia organizmu, zwiększano zakres ruchomości w stawach. Prowadzona terapia ruchowa pozwala zahamować progresję niepełnosprawności, nabyć w formie kompensacji nowe umiejętności i aktywizować uczestnika do większej samodzielności w życiu.

Wyżywienie

Wszyscy uczestnicy zajęć mieli możliwość spożywania gorącego posiłku, w tym przyznanego decyzją administracyjną z MOPS, w ramach zadania własnego Gminy. Dodatkowo, w ramach treningu kulinarnego na pracowni gospodarstwa domowego, uczestnicy przygotowywali i konsumowali własnoręcznie wykonane potrawy, od upieczonego chleba po zupy, drugie dania, ciasta, desery, zapiekanki, tosty, pizzę po wiele innych. W okresie przerwy świątecznej uczestnicy otrzymali suchy prowiant. Uczestnikom spełniającym kryteria ustawowe zapewniona została pomoc ze strony pracownika socjalnego w celu uzyskania żywności z PCK (wcześniej PKPS). Dodatkowo uczestnicy mieli zapewnioną usługę transportową po odbiór żywności.

Świadczenie usług transportowych

W 2023r. usamodzielnionych zostało 2 uczestników. Wcześniej korzystali z usług transportowych realizowanych przez ośrodek. Dowóz jako stała usługa na rzecz uczestników zajęć realizowany był dla 26 uczestników, posiadających wskazania lekarskie do korzystania

z w/w usługi. Świadczenie usług transportowych miało miejsce dodatkowo przy realizacji treningów, np. budżetowego, interpersonalnego, świadczenia uczestnikom pomocy w dotarciu do lekarza, apteki, do instytucji, typu MOPS, PCPR, UM, ZUS, ZAB, banku, wyjazdów na imprezy integracyjne, sportowe (spartakiada, hala sportowa), dokonywania zakupów na potrzeby bieżącej działalności ŚDS i wiele innych.

Inne formy postępowania przygotowujące do uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej lub podjęcia zatrudnienia w tym w warunkach pracy chronionej na przystosowanym stanowisku - terapia zajęciowa. Aktywizację zawodową prowadził pracownik socjalny.

Terapia zajęciowa prowadzona była zarówno w formie grupowej jak i indywidualnej, z wykorzystaniem przez terapeutę/instruktora takich technik pracy jak instruktaż, prezentacja, zajęcia praktyczno – warsztatowe z jednoczesnym wykorzystaniem zasobów ośrodka w materiały plastyczne, rękodzielnicze, stolarskie oraz przyniesione z lasu, ogrodu czy pozyskane z recyklingu (gazety, puszki, słoiki, itp.).

W 2023r. terapia zajęciowa obejmowała następujące formy pracy: zajęcia plastyczne, haftowanie, szycie, papieroplastyka, odlewy gipsowe, decupage, zajęcia stolarskie, grafika, florystyka, makrama i wiele innych.

Terapia zajęciowa prowadzona była na pracowni artystyczno – pedagogicznej, rękodzielniczo – rzemieślniczej oraz ogrodniczej, według potrzeb i okoliczności. Dostosowana była do indywidualnych możliwości, w tym niepełnosprawności.

Celem prowadzonej w ośrodku terapii zajęciowej było kształtowanie umiejętności przygotowujących do uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej lub podjęcia zatrudnienia, w tym umiejętności praktycznych, społecznych, zawodowych, interpersonalnych. Oprócz przygotowania do warsztatów terapii zajęciowej, terapia zajęciowa służyła do prezentowania twórczości osób z niepełnosprawnościami na różnego rodzaju przeglądach twórczości, stanowiła ważny element współpracy z instytucjami, urzędami. Terapia jest nieocenionym elementem budującym wartość uczestnika, podnoszącym wiarę we własne możliwości i dającym satysfakcję z osiągniętego celu. Pozwala niwelować stres, napięcia emocjonalne, usprawnia motorykę małą, utrwała umiejętności, daje możliwość wyrażania siebie, pobudza do aktywności oraz stanowi nieodłączny element pracy terapeutycznej w przywracaniu osoby do prawidłowego funkcjonowania w środowisku rodzinnym i społecznym. Terapia zajęciowa wydobywa zdolności manualne uczestników, kreuje nawyk estetycznego wykonywania swojej pracy, rozwija wyobraźnię uczestnika, zdolności kreatywnego myślenia, mobilizuje do systematyczności, rozwija umiejętności celowego działania, kształtuje odpowiedzialność za powierzone zadanie.

W stosunku do osób z niepełnosprawnością sprzężoną terapia zajęciowa ukierunkowana była w szczególności na terapii ręki i usprawnianie motoryki małej. Uczono rozróżniania elementów, kolorów, posługiwania się prostymi narzędziami jak pędzel, nożyczki. Dodatkowo pracowano nad skupieniem uwagi na wykonywanej czynności.

Usługi dla uczestników z niepełnosprawnością sprzężoną

W 2023r. 8 uczestników z niepełnosprawnością sprzężoną oraz 1 osoba z autyzmem objętych było usługami w ramach typu domu A, B i C. Wszystkie wyżej wymienione usługi w

ramach indywidualnych i zespołowych treningów umiejętności adresowane były do tych osób. Dla uczestników z niepełnosprawnością sprzężoną najistotniejszą rolę odgrywały przede wszystkim niezbędna opieka i pomoc (w korzystaniu z toalety, zakładaniu i rozbieraniu z odzieży wierzchniej, pomoc w czynnościach samoobsługowych), terapia ruchowa (redukowanie napięcia mięśniowego, przykurczy, zmniejszanie dolegliwości bólowych, zwiększanie ruchomości w stawach, usprawnianie, korygowanie wad), świadczenie usług transportowych, gorący posiłek, pomoc w dotarciu do jednostek ochrony zdrowia, urzędów i instytucji. Ważnym elementem pracy z osobami z niepełnosprawnością sprzężoną były ćwiczenia sprawności motoryki małej (darcie kawałków bibuły, krepiny, zgniatanie ich, formowanie z nich kulek, pisanie po śladzie, kolorowanie), rozpoznawanie i wskazywanie wybranych znaków, symboli, wyszukiwanie podobnych par, liter, symboli, układanie figur lub symboli z różnych elementów oraz odwzorowywanie figur i liter. Zajęcia zakładały poprawę percepcji wzrokowo - słuchowej, koordynacji ruchowej, koncentracji i redukcji napięć i stresu. Wiele z proponowanych form zajęć miało na celu nabywanie przez uczestników z niepełnosprawnością sprzężoną umiejętności samoobsługowych, komunikacyjnych, społecznych. Przeprowadzono też rozmowy wspierające, motywujące, aktywizujące. W ramach innych form zapewniono uczestnikom udział w muzykoterapii, biblioterapii, relaksacji, terapii zajęciowej.

Indywidualne formy oddziaływań terapeutycznych, w tym w szczególności osobom z demencją, otępieniem, chorobą Alzheimera.

W 2023r. tylko 1 osoba z Alzheimem korzystała z tej formy oddziaływań. Uczestniczka wymagała szczególnej troski, gdyż nie była sama w stanie sama jeść, korzystać z toalety, nie orientowała się w otaczającej przestrzeni, wymagała pomocy w czynnościach samoobsługowych, typu korzystanie z toalety, spożywanie posiłków, ubieranie, rozbieranie. Warto zaznaczyć, że w przebiegu tej choroby pojawiają się lepsze i gorsze okresy. W związku z tym oprócz opieki stosowano wyłącznie terapię środowiskową poprzez tworzenie przyjaznego i bezpiecznego otoczenia. W związku z tym, że zaobserwowano stosowanie przemocy opiekuna faktycznego w stosunku do uczestniczki, zapewniono obdukcję i zgłoszono do MOPS celem założenia niebieskiej karty. Rodzina postarała się o rezygnację z usług ośrodka. Z informacji posiadanych przez ośrodek wynika, że uczestniczka zmarła.

3. ZASOBY ŚRODOWISKOWEGO DOMU SAMOPOMOCY NR 2

Zasoby lokalowe

ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli spełnia wszystkie standardy wymienione w § 18 rozporządzenia w sprawie śds, w tym:

1) jest usytuowany w miejscu zapewniającym bezpieczeństwo i spokój. W praktyce oznacza to położenie na osiedlu w zabudowie jednorodzinnej, w sąsiedztwie lasu, o małym natężeniu ruchu. W sąsiedztwie są sklepy, przystanek komunikacji miejskiej i przejście dla pieszych, poczta, biblioteka, kościół. Teren wokół ośrodka jest ogrodzony. Przy wejściu na teren ośrodka zamontowany jest domofon dla bezpieczeństwa osób z demencją i chorobą Alzheimera przed samowolnym oddaleniem. Bezpośrednio przy ogrodzeniu znajduje się przejście dla pieszych.

2) powierzchnia użytkowa ośrodka wynosi 416 m², co w przeliczeniu na jednego uczestnika statutowego daje 12,23 m²;

3) jest pozbawiony barier architektonicznych, w tym pomieszczenia usytuowane są na parterze;

4) posiada udogodnienia umożliwiające funkcjonowanie osobom niepełnosprawnym, co w rzeczywistości oznacza podjazd (pochylnia) dla osób poruszających się na wózku inwalidzkim, sygnalizację przywoławczą, w wyremontowanych pomieszczeniach obniżone włączniki i wyłączniki prądu, brak progów, osobną łazienkę i toaletę dla osób z niepełnosprawnością ruchową, zamontowane pochwyty i poręcze, szerokie drzwi i korytarze, poręcze przy schodach, tablice informacyjne, jednolicie oznakowane pomieszczenia do terapii, kontrastowe oznaczenie korytarza dla osób słabowidzących, dostosowaną stronę internetową;

5) w ośrodku znajdują się pomieszczenia wyposażone w meble i sprzęty niezbędne do prowadzonych w nich zajęć, w tym:

a) sala ogólna umożliwiającą spotkanie się uczestników zajęć i ich rodzin a także całej społeczności ośrodka w ramach świąt (wigilia, śniadanie wielkanocne), zajęć edukacyjnych, filmoterapii, zajęć i spotkań grupowych, zajęć indywidualnych oraz integracyjnych. W ośrodku jako salę ogólną wykorzystuje się jadalnię oraz pracownię artystyczno – pedagogiczną,

b) 4 wielofunkcyjne pomieszczenia do prowadzenia działalności wspierającej, aktywizującej i rehabilitacyjnej, między innymi w formie treningów, to jest: pracownia artystyczno – pedagogiczna z wydzielonymi dwoma stanowiskami do prowadzenia zajęć komputerowych, rękodzielniczo – rzemieślnicza, gospodarstwa domowego oraz sala aktywności ruchowej,

c) osobny pokój do poradnictwa psychologicznego,

d) osobny pokój do poradnictwa socjalnego,

e) osobny pokój wyciszeń, wyposażony min. w sofę, szafki, fotel masujący, sprzęt i płyty do zajęć relaksacyjnych. Pokój ten ponadto pełni rolę sali doświadczenia świata.

f) wydzielone pomieszczenie kuchenne, z niezbędnymi urządzeniami i sprzętem gospodarstwa domowego, pełniące funkcję pracowni gospodarstwa domowego z osobną zmywalnią,

g) łazienka wyposażona w natrysk. W węźle sanitarnym dodatkowo wydzielone jest miejsce na sprzęt do treningu samoobsługi i zaradności życiowej w postaci pralki, pralko suszarki, deski do prasowania, żelazka, suszarki na pranie, kosza na brudne rzeczy oraz środki do treningu, min. proszki, do prania, płyny do płukania, itp..

i) trzy toalety, osobno dla kobiet i mężczyzn,

j) osobna toaleta dla pracowników ośrodka,

k) osobna toaleta dla osób poruszających się na wózku inwalidzkim,

l) szatnia wyposażona w imienne szafki, ławeczki, wieszaki, półki na czapki i szaliki,

ł) ogród, w którym jest realizowany trening ogrodniczy, wyposażony w 2 altany, domek do przechowywania narzędzi, huśtawkę, ławki, grill, grządki do uprawy roślin oraz szklarnię, kosiarki, podkaszarki, dmuchawę do liści, narzędzia ogrodnicze, teren zielony do odpoczynku i rekreacji, stolik do gier zespołowych oraz ławki do siedzenia. Altany są całoroczne, bez konieczności składania w sezonie zimowym. W roku sprawozdawczym zakupiono szklarnię do uprawy roślin wraz z niezbędnym wyposażeniem w grządki, nawodnienie, zestaw do

podwiązywania roślin. Ponadto pracownia została doposażona w nowe narzędzia pracy, takie jak klucze, piła do drewna.

6) ŚDS nr 2 jest wyposażony w sprzęty odpowiednie do realizacji zadań wspierająco – aktywizujących, w tym:

a) pracownia gospodarstwa domowego wraz ze zmywalnią i osobną jadalnią wyposażona jest w niezbędne urządzenia i sprzęt gospodarstwa domowego, w tym: lampę wirusobójczą, lodówkę, zmywarko – wypaźarkę, płytę indukcyjną, piekarnik elektryczny, kuchenkę mikrofalową, urządzenie do wyrabiania chleba, maszynki do lodów, popcornu i gorącej czekolady, czajniki elektryczne, robot kuchenny, frytkownicę, maszynkę do mielenia mięsa, zestaw garnków, sztućców, naczyń, mebli kuchennych, stołów, krzeseł, przyborów kuchennych, książek kucharskich oraz we wszystkie niezbędne przedmioty i artykuły przydatne do prowadzenia treningu kulinarnego. Oprócz wymienionego sprzętu pracownia wyposażona jest w stanowisko komputerowe, internet, oraz tablicę multimedialną;

b) pracownia rękodzielniczo – rzemieślnicza wyposażona jest w meble, krzesła, stoły, maszynę do szycia, wiertarkę, wyrzynarkę, szlifierkę kątową i taśmową, wkrętarki, pilarki, zszywacz, panel na narzędzia, stół warsztatowy, wypalarki do drewna, frezarkę, elektryczne dłuto i pirograf, ploter oraz dłuta, młotki, śrubokręty i itp. Dodatkowo do pracowni przyporządkowane jest pomieszczenie pomocnicze, w którym usytuowane są urządzenia o wysokim natężeniu hałasu jak np. wyrzynarka stołowa, piec do wypalania ceramiki, koło garncarskie, prasa do linorytu;

c) pracownia artystyczno – pedagogiczna jest wyposażona w: telewizor, wieżę stereo, odtwarzacz DVD + karaoke, radiodbiorniki przenośne, ekran projekcyjny, radiomagnetofon, oczyszczacz powietrza, sprzęt muzyczny: keyboard, gitary: klasyczna i akustyczna, organy, wzmacniacz i głośniki kolumnowe, mikrofony, płyty, śpiewniki, drobne instrumenty do muzykoterapii: flety, tamburyn, cymbałki, dwa stanowiska do zajęć komputerowych z dostępem do internetu, tablety z zainstalowanym programem „Mówik”, telefony, dostęp do drukarki, skanera, laptopa, głośników, programów komputerowych, w tym „Porusz umysł”, słuchawki, wszelkiego rodzaju gry, puzzle, układanki, misy led, książki i wiele innych. W omawianym okresie doposażono pracownię w nowe stoły.

d) sala aktywności ruchowej wyposażona jest w niezbędne sprzęty: drabinki, materace, bieżnię, rowerki stacjonarne, stepery, atlas, trener eliptyczny, sprzęt do terapii Master, stół do masażu z ręczną regulacją wysokości, ławeczkę do ćwiczeń, piłki rehabilitacyjne, skakanki, hula- hop, piłki, rowery, stół do tenisa, piłkarzyki, dart, stół do gry w bilard, w kije do nordic walking, dmuchany worek treningowy, lampę do leczenia światłem. Pracownię doposażono w nowe piłki, taśmy, obciążniki, języki oraz parawan.

ŚDS Nr 2 posiada niezbędne wyposażenie w sprzęty odpowiednie do realizacji zadań wspierająco - aktywizujących, prowadzenia treningu samoobsługi i zaradności życiowej, które przez cały okres funkcjonowania placówki są modernizowane, uzupełniane lub wymieniane.

Dodatkowo ośrodek dysponuje stacją do dezynfekcji rąk oraz ozonatorami oraz oczyszczaczem powietrza.

Zasoby finansowe

W 2023r. Środowiskowy Dom Samopomocy Nr 2 w Stalowej Woli otrzymał w ramach dotacji na bieżące funkcjonowanie z budżetu Wojewody Podkarpackiego kwotę

998.042,48 zł, w tym 62.786,16 zł z tytułu zwiększonej dotacji na osoby z niepełnosprawnością sprzężoną.

Dodatkowo ŚDS Nr 2 otrzymał z budżetu Gminy Stalowa Wola kwotę 376.837,00 zł, tytułem dofinansowania do zakupu samochodu do przewozu osób niepełnosprawnych zakupionego w ramach Programu Wyrównywania Różnic Między Regionami – obszar D realizowanego przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz na zakup dokumentacji projektowej zadania pt. „Rozbudowa budynku Środowiskowego Domu Samopomocy Nr 2 Dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi w Stalowej Woli”.

ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli łącznie otrzymał i wydatkował kwotę 1.374,879,48 zł.

Zasoby ludzkie

Na dzień 31 grudnia 2023r. w ŚDS Nr 2 zatrudnionych było na czas nieokreślony 11 osób, w tym:

1. Dyrektor – pełen etat
2. Psycholog – 1/8 etatu
3. 2 instruktorów terapii zajęciowej – 2 etaty
4. 2 terapeutów zajęciowych – 2 etaty
5. 1 terapeuta – 1 etat
6. 2 pracowników socjalnych - 1 etat (2 x 0,5)
7. 1 fizjoterapeuta – 0,5 etatu
8. 1 pracownik zatrudniony na stanowisku kierowcy z zakresem obowiązków opiekuna osoby z niepełnosprawnością sprzężoną.

W trakcie roku zaszły zmiany w strukturze zatrudnienia: oszczędził z pracy psycholog, który był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy oraz terapeuta z pracowni ogrodniczej. Jednym z głównych powodów złożenia wypowiedzenia umowy o pracę były niskie zarobki.

Obsługę księgową, placową i kadrową zapewniało Stalowowolskie Centrum Usług Wspólnych. Dodatkowo w ramach umowy zlecenia ośrodek zatrudniał sprzątaczkę oraz informatyka. Usługi IODO oraz bhp i p.poż zapewniały firmy w ramach zawartych umów zgodnie z ustawą Pzp.

4. OGÓLNA LICZBA UCZESTNIKÓW, KTÓRZY OPUŚCILI ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY NR 2 W 2022R.

W 2023r. z usług ośrodka skorzystało łącznie 40 osób, w tym 2 osoby z poza Gminy Stalowa Wola na podstawie stosownych porozumień zawartych pomiędzy Prezydentem Miasta Stalowej Woli a przedstawicielami jednostek samorządu terytorialnego gmin ościennych, tj. Burmistrza Niska i Wójta Gminy Zaleszany. W okresie sprawozdawczym 4 osoby opuściły ośrodek, w tym:

- 1 osobie wygasła decyzja przyznająca pobyt,
- 1 osoba została aresztowana i umieszczona w areszcie śledczym, co skutkowało zawieszeniem decyzji administracyjnej przyznającej pobyt,
- 1 osoba wyjechała poza granice kraju,

- 1 osoba została zabrana przez rodzinę z ośrodka w związku z złożonym wnioskiem przez ŚDS Nr 2 do MOPS o założenie niebieskiej karty opiekunowi faktycznemu uczestniczki.

Na dzień 31 grudnia 2023r. z usług ośrodka korzystało łącznie 36 osób, jedna osoba oczekuje na przyjęcie. W omawianym okresie w dalszym ciągu utrzymała się tendencja zapotrzebowania na usługi dla osób w podeszłym wieku.

5. ŚREDNIA LICZBA UCZESTNIKÓW POSZCZEGÓLNYCH ZAJĘĆ W CIĄGU ROKU

pracownia rękodzielniczo – rzemieślnicza												
Miesiąc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Trening umiejętności praktycznych	6	5,5	5	5	5,5	7	6	5	6,5	5	5	5
Trening umiejętności interpersonalnych i rozwiązywania problemów.	0	8	4	4	14	7	0	6,5	7	5	3	6
Trening umiejętności spędzania czasu wolnego.	6	6	4,5	5,5	5,5	7	6	6,5	6	4	5	5
Inne formy postępowania	6	5,5	7	4	5,5	6	6	6	6,5	5	6	5
pracownia artystyczno - pedagogiczna												
Indywidualna opieka	5	4,5	5	5	4,5	4,5	2	4,5	5	4,5	4,5	5
Trening umiejętności interpersonalnych i rozwiązywania problemów.	3,5	2	3,5	4	2,5	4	4,5	3,5	4	3,5	4	3,5
Trening umiejętności spędzania czasu wolnego.	4,5	4	2,5	5	4,5	5	3,5	4	4,5	3	5	4,5

Trening umiejętności komunikacyjnych	3	4	2	3,5	2,5	1,5	0	2	3,5	0	1,5	2,5
Trening komputerowy	2,5	2,5	2	1	2,5	1,5	0	3	0	2	1,5	2
Trening porządkowy realizowany w ramach treningu praktycznego	4	3,5	2,5	1,5	4,5	3,5	1,5	4	3,5	1,5	3,5	4,5
pracownia artystyczno - pedagogiczna												
Trening praktyczny	4	4,5	5	4,3	5	6	4	5	4	4	4,5	5
Trening porządkowy	3	3	3,5	3	3,5	4	3	3,5	2	2	3	3,5
Trening nauki higieny i wyglądu zewnętrznego	5	5	6	4	5	6	5	5	4	4	4	5,5
Trening spędzania czasu wolnego	4	4,5	5,5	4	5	6	5	5	4	3	4,2	5
Trening umiejętności interpersonalnych	3	2	3	3	3	3,5	3	2,5	3	2,5	3,5	3,2
Inne formy	3	4	4,5	3,8	4	5	4	4	4	5	4,2	3,8
pracownia ogrodnicza												
Trening porządkowy	4,5	5	4	5	4	0	0	0	0	0	0	5
Trening umiejętności	4,5	5	4	6	5	0	0	0	0	0	0	4,5

spędzania czasu wolnego.												
Trening umiejętności interpersonalnych	3.5	4.5	0	6	7	0	0	0	0	0		5
Trening umiejętności praktycznych	5	5	4	6	5	0	0	0	0	0	0	6
pracownia gospodarstwa domowego												
Trening kulnarny	7,5	6	6	6,5	7	7,5	8	7	6,5	6,5	7,5	6
Trening porządkowy	4,5	4,5	5	4	5	4,5	5	4	4,5	4,5	4,5	3,5
Trening umiejętności spędzania czasu wolnego	6	2	1,5	3	2	3	2,5	2	0,5	1	3	1,5
Trening interpersonalny	0,5	1	1	0,5	1,5	0,5	1,5	1	0,5	1	0,5	1
Pracownicy socjalni												
Trening gospodarowania własnymi środkami finansowymi	4,5	4,4	5,0	4,5	5,0	5,5	5,0	3,5	4,0	3,0	5,0	4,0
Trening umiejętności spędzania czasu wolnego	-	-	3,0	3,4	2,75	2,7	3,0	3,0	3,0	2,5	2,5	3,0
Praca socjalna (pomoc urzędowa)	2,4	5,3	3,6	3,8	3,75	4,2	5,7	2,5	3,3	3,6	4,4	4,5
Współpraca z instytucjami	2,9	1,6	2,6	1,8	2,0	1,4	1,4	3,4	2,4	2,0	2,0	2,4

Pomoc w dostępie do świadczeń zdrowotnych	1,0	1,7	1,0	2,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,25	1,0
Inne formy	-	-	-	4,0	-	5,4	5,4	4,4	4,5	2,6	-	-

Sala aktywności ruchowej												
Terapia ruchowa	11,5	9,5	8,5	8	8	8,5	6	7,5	6,5	7	8	8,5

Psycholog

- Trening umiejętności społecznych - 405 osób w ciągu roku (średnia liczba uczestników zajęć w ciągu roku to: 33,75)

- Poradnictwo psychologiczne- 328 os. (średnia liczba uczestników zajęć w ciągu roku to: 12)

- trening umiejętności interpersonalnych- 20 os.

- trening umiejętności komunikacyjnych- 19 os.

- trening umiejętności praktycznych- 60

- inne formy pracy psychologa- łącznie 180 os. w tym:

* terapia zajęciowa - 93 os.

* zajęcia teatralne - 59 os.

* trening spędzania czasu wolnego - 18 os.

* opieka osobista - 6 os.

* współpraca z PZP oraz rodziną - kontakt telefoniczny - 5 os.

6. WSPÓŁPRACA Z PODMIOTAMI WYMIENIONYMI W § 21 I JEJ EFEKTY

W celu zapewnienia integracji społecznej uczestników, dom współpracował z:

- rodzinami, opiekunami prawnymi i faktycznymi, innymi osobami bliskimi,
- Urzędem Miasta w Stalowej Woli,
- Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej (Dyrektor, kierownicy działów, pracownicy socjalni, pracownicy kuchni MOPS, opiekunowie prawni będący równocześnie pracownikami socjalnymi, kierowcy dowożący posiłki),
- Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Stalowej Woli,
- Powiatowym Zespołem ds. Orzekania o Niepełnosprawności,
- Stalowowolskim Centrum Usług Wspólnych,

- Zakładem Administracji Budynków w Stalowej Woli,
- Zakładem Ubezpieczeń Społecznych,
- Polskim Komitetem Pomocy Społecznej,
- Poradniami Zdrowia Psychicznego w Stalowej Woli,
- Oddziałem Dziennym Psychiatrycznym,
- Psychiatrami, terapeutami ds. uzależnień,
- Poradniami Zdrowia (ogólnymi i specjalistycznymi),
- Muzeum Regionalnym w Stalowej Woli,
- Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w Stalowej Woli,
- Miejską Biblioteką Publiczną oraz Biblioteką Publiczną im. M. Wańkowicza w Stalowej Woli, filia nr 4,
- Parafią PW Matki Bożej Różańcowej w Stalowej Woli,
- Parafią PW Trójcy Przenajświętszej,
- Lokalnymi mediami,
- Środowiskowymi Domami Samopomocy z woj. podkarpackiego, w szczególności z Tarnobrzega, Bojanowa, Nowej Dęby, Dębicy, Niska, Knap, Lipska, Sandomierza, ŚDS Nr 1 w Stalowej Woli, i innymi),
- Warsztatem Terapii Zajęciowej przy MOPS w Stalowej Woli,
- Przedszkolem Nr 4 w Stalowej Woli,
- Stowarzyszeniem Centrum Wolontariatu i Inicjatyw Obywatelskich,
- Stowarzyszeniem „Surdostal”
- Dziennym Domem Seniora,
- Rupieciarnią.

W zakresie współpracy z rodzinami, opiekunami naszych uczestników należy podkreślić, że zespół wspierająco - aktywizujący utrzymywał stały kontakt telefoniczny, osobisty celem zapewnienia prawidłowego funkcjonowania ośrodka. Z rodzinami, opiekunami uzgadniane były terminy przerw. Dodatkowo informowani byli o braku świadczenia usług transportowych, wolnych dniach wynikających z przepisów Kodeksu pracy, wyjazdach integracyjnych. Rodziny uczestniczyły w śniadaniu wielkanocnym, wigilii, pikniku rodzinnym, wycieczkach krajoznawczych. Świadczona była również pomoc na rzecz rodzin w zakresie wsparcia, poradnictwa, pomocy w uzupełnianiu dokumentów, uzyskania konkretnej pomocy. Ośrodek dla wielu rodzin jest ważnym ogniwem ich życia społecznego, zawodowego czy nawet zdrowotnego. Przede wszystkim umożliwia kontynuowanie zatrudnienia, daje możliwość wytchnienia, załatwienia różnych spraw.

Celem współpracy z instytucjami, urzędami było uzyskanie konkretnego wsparcia lub pomocy, zapewnienie właściwego funkcjonowania uczestników w środowisku domowym i lokalnym, zapewnienia integracji, rozwoju kulturalnego, duchowego i społecznego. Współpraca z instytucjami przyniosła wymierne efekty w postaci uzyskania przez uczestników wnioskowanej pomocy, w tym przewidzianych prawem decyzji administracyjnych, orzeczeń, pomocy materialnej, rzeczowej, usługowej, żywieniowej. W ramach współpracy uczestnicy otrzymali szereg dofinansowań, w tym mieszkanie socjalne, dodatek mieszkaniowy, pomoc żywnościową z PCK, dofinansowanie do przejazdów komunikacją miejską, zasiłki na usługi

dezynsekcji, usługi opiekuńcze (asystent osoby niepełnosprawnej), i wiele innych. Ośrodek zyskał środki na nowy samochód oraz dokumentację projektową.

Współpraca z instytucjami kultury opierała się na darmowym zwiedzaniu wystaw, uczestnictwie w warsztatach, seansach filmowych, pożyczaniu książek, i tp.

Ośrodek współpracował z Przedszkolem Nr 4. Dzięki temu występ dzieci uświetnił organizowany przez ośrodek piknik rodzinny.

ŚDS Nr 2 w 2023r. współpracował z innymi ośrodkami wsparcia z województwa podkarpackiego. Dzięki tej współpracy uczestnicy brali udział w szeregu imprez, takich jak. spartakiada, przeglądy twórczości (powiatowy i wojewódzki), spotkania integracyjne, wspólne wycieczki krajoznawcze. Efekty są nieocenione ponieważ przełamują stereotypy, dają możliwość zaprezentowania twórczości i talentów, usprawniają komunikację, przełamują bariery, itp.

7. OCENA REALIZACJI ZADAŃ I EWETUALNE WNIOSKI, W TYM INFORMACJE O PLANOWANYCH ZMIANACH W ZAKRESIE FUNKCJONOWANIA DOMU

Brak uwag do sprawozdania za rok 2022 przez podmioty wymienione w ust. 3 rozporządzenia w sprawie śds.

Środowiskowy Dom Samopomocy Nr 2 w Stalowej Woli oceniając realizację podjętych działań w 2023r. stwierdza, że założony cel jakim jest świadczenie indywidualnych i zespołowych usług, organizacja szeroko rozumianego oparcia społecznego dla osób dorosłych z zaburzeniami psychicznymi i ich rodzin, zapobieganie izolacji społecznej i dyskryminacji, podnoszenie jakości ich życia oraz szeroko pojęta integracja ze społeczeństwem został zrealizowany w większym lub mniejszym stopniu, w zależności od możliwości rozwojowych uczestnika. Ośrodek, zapewnił wszystkim uczestnikom realizację przewidzianych rozporządzeniem usług, w tym treningów i zajęć, opieki, poradnictwa socjalnego i psychologicznego, dostępu do służby zdrowia i instytucji pomocowych, terapii ruchowej, współpracy z rodziną i opiekunami oraz instytucjami, organizacjami, kościołem, usług transportowych, gorącego posiłku, imprez kulturalnych, rozwoju duchowego. Usługi świadczone były w przyjaznej atmosferze, w poszanowaniu wartości i godności drugiego człowieka oraz prawa do samostanowienia przez wyspecjalizowany zespół. Dodatkowo ośrodek stwarzał domowe warunki pobytu, kształtował wśród uczestników samopomoc, kreował zachowania empatyczne i prospołeczne, zwiększał potencjał twórczy, podnosił samoocenę, przełamywał stereotypy jak również świadczył pomoc w miejscu zamieszkania uczestników, w szczególności niezaradnych i niesamodzielnych, samotnych, o niskim statusie materialnym. Pracownicy monitorowali sytuację zdrowotną, mieszkaniową (utrzymanie porządku i czystości, obecności pluskiew, zbieractwa, konieczności zaopatrzenia w meble, odzież, itp.).

W roku sprawozdawczym utrzymywała się wysoka frekwencja na zajęciach, pozytywna opinia uczestników o oferowanym wsparciu i pomocy we wszystkich aspektach funkcjonowania. Jeden uczestnik przebywał w szpitalu na oddziale psychiatrycznym.

Pod względem zasobów Dyrektor zapewnił wszystkim pracownikom udział w szkoleniach, wzrost wynagrodzeń oraz wypłatę regulaminowych dodatków i nagród oraz

zatrudnił 2 nowych pracowników w miejsce tych, którzy odeszli do innych zakładów pracy zabezpieczając potrzeby ośrodka. Z uwagi na wysoką inflację, wzrost płacy minimalnej oraz brak wystarczających środków nie przeprowadzono remontu pracowni gospodarstwa domowego. W związku z planowaną rozbudową odstępiono od remontu pochylni. Udało się natomiast doposażyć ośrodek w nowe meble, potrzebne materiały, sprzęty i narzędzia do pracy z uczestnikami, zapewnić realizację kalendarza imprez kulturalnych. Dzięki współpracy z Urzędem Miasta w Stalowej Woli oraz Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie oraz Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych został zakupiony nowy samochód do ośrodka celem świadczenia usług transportowych.

Odnosnie kierunków działań na kolejne lata ośrodek będzie zabiegał o rozbudowę ośrodka oraz pozyskanie dodatkowych 6 miejsc dla osób z chorobą otępienną. Rozbudowa ośrodka ma za zadanie stworzyć miejsce dla 10 osób z chorobą Alzheimera, zwiększyć metraż, zyskać dodatkowe pomieszczenia w szczególności do pracy z osobami starszymi, głębokim upośledzeniem oraz ze spektrum autyzmu jak również poprawić komfort pracy zespołu wspierająco – aktywizującego.

Konieczne jest dostosowanie schematu organizacyjnego w Regulaminie Organizacyjnym do aktualnej struktury zatrudnienia w ŚDS Nr 2 w Stalowej Woli oraz kontynuacja zamierzonych celów działań wspierająco – aktywizujących celem zachowania i podtrzymania wypracowanych umiejętności i sprawności społeczno poznawczych uczestników zajęć. Brak oddziaływań wspierających mógłby spowodować szereg niekorzystnych skutków, min. w sferze poznawczej, komunikacyjnej i społecznej, co mogłoby wpłynąć na wtórną izolację i negatywny obraz społeczeństwa względem osób z niepełnosprawnościami.

DYREKTOR
Środowiskowego Domu Samopomocy Nr 2
w Stalowej Woli
mm
..... Eric Handzlik

(Dyrektor ŚDS Nr 2)